

отдѣлила отъ общата маса на Слънцето, тя, както и Слънцето сега, е била запалено, свѣтяще тѣло. Цѣлата Земя е била като единъ нажеженъ вжгленъ...

— Ами хората кжде сж били? Какъ не сж изгорѣли, щомъ като цѣлата земя е била запалено, горещо тѣло?

— Азъ очаквахъ този въпросъ.

— Тогава, въ тѣзи първи времена, върху Земята не е имало никакви човѣци. Не е било възможно да има нито растения, тревички, нито животни, както сега нѣма жива душа върху Слънцето.

Тревичкитѣ, животнитѣ, пкъ и ние хората сме се появили много по-късно, когато огненото небесно тѣло (земята) е застинало. Въ този моментъ звездата **Земя**, става планета—**Земя**.

Още при първото застиване на земната повърхнинна се образувала първата земна покривка — **кора**, както това става при застиване на разстопенъ воскъ. Сега върху Земята се оформили първитѣ морета и океани, които имали първоначално топла вода. Около океанитѣ и моретата се издигала сушата — първитѣ континенти. Отъ тѣзи първи времена и до днесъ Земята губи отъ своята топлина, но още не е напълно изстинала. На дълбоко въ земнитѣ пластове всичко е огнетечно — всичко е разстопено. Може би знаете, че на нѣкои мѣста земната повърхност се разкъсва — изригватъ вулкани. Въ Италия, на примѣръ, и сега действува вулканътъ Везувий. Това е цѣла планина висока надъ 1,200 метра. Върхътъ на тази планина—вулканъ е като коминъ, който постоянно пуши, а отъ време на време изхвърля пепель, огнени искри, нажежени камъни, което е съпроводено съ силно подземно бучене и земетръсъ. Отъ гърлото на вулкана често излиза и се разлива по склоноветѣ на планината разтопената огнена земна маса, която наричатъ **лава**. Лавата потича по склоноветѣ на гжсти вълни и всичко каквото срѣщне залива и изгаря. Огнената лава показва, че въ вътрешността на Земята има голѣма топлина, която